

1 La infantesa

Emili Pujol i Vilarrubí va néixer a La Granadella (Les Garrigues) el 7 d'abril del 1876.

El seu pare tenia uns coneixements musicals bàsics i, fins i tot, va rebre lliçons de l'organista Joaquim Terraza, primer mestre de Ricard Viñes. L'Emili semblava apuntar una forta inclinació musical i de ben petit va aprendre les primeres notes amb el director de la Banda Municipal.

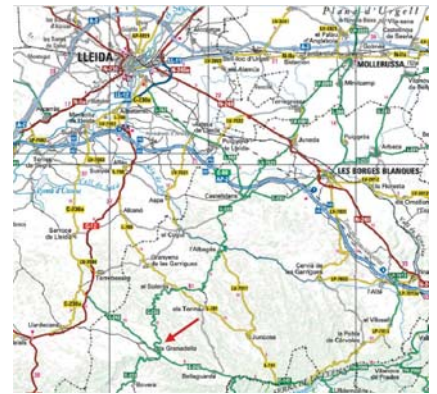
El primer contacte amb la guitarra va ser amb el seu germà Joan Antoni, el qual la tocava d'amagat a les golfes (el pare la considerava un instrument menor... fins que va escoltar Francesc Tàrrega!). Pujol, de jove, va construir-se les primeres guitarres amb trossos de fusta i tires de goma.

Un jove Emili Pujol tocant una mena de llaüt lira durant l'època de formació a Barcelona.

El 1894 la família es trasllada a Barcelona per ampliar l'educació dels seus fills. Sota la influència del seu germà va entrar a formar part d'una rondalla amb la qual va participar en molts concerts, alguns d'ells fora del país. Es deia *Estudiantina Universitaria* i Pujol hi tocava la bandúrria.

A poc a poc, va anar dedicant més atenció a la música i no als estudis... (en contra de l'opinió dels seus pares!) però el fet que va decantar-lo definitivament cap a la guitarra va ser conèixer Francesc Tàrrega.

Francesc Tàrrega (1852-1909)

Sense aquesta figura –considerat el Chopin de la guitarra– no es pot entendre la carrera de Pujol. Va ser el seu veritable mestre i, juntament amb Miquel Llobet, seran la base de la gran expansió de la guitarra durant el segle XX. És una època de formació, amb un intens estudi tècnic de l'instrument i d'una sentida amistat amb Tàrrega (el 1903 va visitar-lo a La Granadella) fins a la seva mort el 1909. El 1907 dóna el seu primer concert com a solista al Cercle Tradicionalista de Lleida.